

РЕШЕНИЕ

№ 621

гр. София, 04.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 26.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **8207** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по повод жалба на М. И. К. против решение № 138 от 10.04.2020 г. на специализиран състав по спорове, утвърдено от председател на Патентно ведомство, с което е потвърдено решението на дирекция „Експертиза и закрила на изобретенията и промишлените дизайни“ за отказ да издаде патент по заявка за патент № 112043 „Гравитатор“. Според жалбоподател, оспорвания отказ е противозаконен и ненаучен. Искането е за уважаване жалбата за отмяна на отказа. В жалбата се сочи, че ПВ е подходило изцяло ненаучно при разглеждане на заявлението като не е съобразено изискването по чл. 45а от ЗППМ; според изложеното в жалбата ПВ е некомпетентен орган, тъй като няма капацитета на Б., не е проведено експериментално изследване на патента в специализиран завод за военни производства, тъй като заявения патент е във връзка с националната сигурност. Твърди се некомпетентност на експертизата на ПВ, която се позовава на праволинейно движение, съгласно закона за свободно падане на телата, докато при двигателя, за който е заявен патент „гравитатор“ се извършват въртеливи движения. Към жалбата са приложени писмени доказателства, които са налични в административната преписка и преписи от водена от жалбоподателя кореспонденция с различни държавни институции. С молба от 04.01.2021 г., жалбоподателят поддържа жалбата с уточнение, че няма да сочи други доказателства.

Ответник по жалбата – председател на ПВ в становище по същество взема отношение за неоснователност на жалбата. Твърди обективна невъзможност за осъществяване на

изобретението, за да бъде издаден патент. Прави възражение за несъответствие на съжденията и оплакванията в жалбата, като противоречащи на основни природни закони. Искането е за отхвърлянето ѝ и присъждане на юрисконсулско възнаграждение.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено следното.

Жалбата е процесуално допустима. Спазен срок за оспорване по чл. 59, ал. 1 от ЗППМ при доказан правен интерес от страна на жалбоподателя, като лице със засегнати права и законни интереси от обжалваното решение.

Заявката за патент за изобретение № 112043 е от 26.05.2015 г. и не ползва приоритет от по-рано подадена заявка. По направена проверка от експерти от ПВ е установено, т.10 от заявлението, че не съдържа класифицирана информация. Исканият патент е за „гравитатор“ с приложение като двигател – основен и безгоривен, на всички видове машини, задвижвани чрез предаване на въртливо движение в обсега на планетна или слънчева гравитация. На 03.08.2015 г., заявителят е уведомен за дължими такси, платени от него на 17.08.2015 г. Със следващо съобщение от 21.08.2015 г. е указано плащането на такси за проучване и експертиза и за публикация, които са платени. На 07.05.2019 г. е съставен доклад за проучване с приложена експертиза. Според държавния експерт, изготвил експертизата, заявката не отговаря на изискванията на чл. 38, чл. 37, ал. 1 и чл. 39 от ЗППМ, както и на изискванията по чл. 11, ал. 3 и 10 и чл. 15 от НАРЕДБА за оформяне, подаване и експертиза на заявки за патенти (НОПЕЗП).

Според експерт,от заявената в такава формулировка претенция не е възможно да се определи обхвата на закрила на заявения обект. В описателната част, придружена от приложени чертежи, според становището са установени неточности, от които не може да се приеме, че заявения патент съответства на нормативни изисквания. Подробно е описан механизма и елементите от които се състои „гравитатора“. Като краен извод, при обсъждане предлаганата от жалбоподателя спецификация държавния експерт стига до извод: дори да е изпълнима заявената конструкция и възпроизведима е в противоречие със физичен закон за запазване на механичната енергия. Механизъм на действие е такъв, че съставните лементи са в състояние на непрекъснато триене, което възпроизвежда топлинна енергия, която намалява К. на гравитатора и води до спирането му. Предметът на изобретението се основава на принципи на действие, противоречащи на установени физически закони, които съгласно чл. 50, ал. 4 от НОПЕЗП го правят неработоспособен Изискването предметът на изобретението да бъде произвеждан или многократно използван означава, че той трябва да бъде обективно осъществим. За да бъде „обективно осъществим“, предметът на изобретението не трябва да се основава на принципи на действие, противоречащи на установени физически закони, които го правят неработоспособен (перпетуум-мобиле, в какъвто смисъл е обосновката на заявения патент). Предметът на изобретението трябва да може да се произвежда неограничен брой пъти, а методът - да се прилага многократно, при което всеки път да се получава един и същ резултат. Продуктът трябва да има винаги посочените в описанието качества. Извод на становището е, че заявения патент не отговаря на критерия за промишлена приложимост. От това е изведен правен извод за несъответствие с изискванията по чл. 6, ал. 1 във вр. чл. 10 от ЗППМ.

Становището на държаван експерт е съобщено на жалбоподателя, по което в

тримесечен срок от получаването му заявителят не внася промени в заявката и да направи коментар на становището. Жалбоподателят не е взел отношение не е поискал удължаване на срока и на 14.08.2019 г., по реда на чл. 47, ал. 3 предлаганото устройство не може да бъде промишлено приложимо, каквото изискване е въведено в чл. 10 от закона. Поради липсата на това изискване предлаганото устройство не е патентноспособно съгласно чл. 6, ал. 1 ЗПРПМ. Ето защо обжалваният отказ е съобразен с материалния закон от ЗПРПМ е постановен отказ за издаване на патент. В решението от 14.08.2019 г. като мотиви са изложени съображенията на държавен експерт от 07.05.2019 г.

Срещу решението от 14.08.2019 г. в срок е подадена жалба до председател на ПВ.

Със заповед № 712/02.09.2019 г., председател на ПВ на основание чл. 57 от ЗПРПМ е назначен състав за изготвяне решение по жалбата. С решението от 10.04.2019 г. в срока по чл. 58, ал.3 от Закона назначения състав от трима експерти, един от които е юрист потвърждава решението от 14.08.2019 за отказ да издаде патент. В обжалваното решение, съставът по спорове, назначен със заповедта от 02.09.2019 г. споделя експертното решение, като приема, че гравитаторът представлява затворена механична система от тела, включваща главен вал с масови шайби захванати към рамена. Тези масови шайби осигуряват въртеливо движение на главния вал, не са външни за системата и от това се нарушава баланса на масите на елементите на системата. От това е установено, че се нарушава физичен закон за запазване на пълната механична енергия - Механичната енергия на затворена система, в която действат само консервативни вътрешни сили, не се изменя с течение на времето. При постановяване на обжалваното решение, съставът е обосновал неприложимостта на заявения патент по физичния закон, че енергията може да се преобразува от една форма в друга, но не може да бъде създадена или унищожена. При движение на едно тяло намаляването на потенциалната му енергия е точно равно на увеличаване на кинетичната му енергия, необходима да се завърне в изходно положение, а по този начин изобщо се отрича възможността заявения патент да е обвързан с твърдян ат жалбоподателя перпетуум-мобиле. При тези съображения е постановено обжалваното решение, утвърдено от председател на ПВ.

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от материално компетентен орган в съответствие с релевантния материалноправен закон. В административното производство не са допуснати процесуални нарушения. Специализираният състав, разгледал жалбата против експертното решение, е назначен със Заповед на Председателя на ПВ, в съответствие с изискванията на чл. 57, ал.1 ЗПРПМ. Производството пред отдел „Спорове“ е проведено съобразно правилата, определени в Наредбата за разглеждане на спорове по Закона за патентите и регистрацията на полезните модели. Извършено е проучване и уточнение по чл. 36, ал.1 НОПЕЗП на техническата същност на заявеното изобретение Административният орган е направил преценка за патентноспособността на заявката в сроковете по чл. 51, ал.1 от НОПЕЗП, спазвайки условията на чл. 54 от Наредбата, като при преценката не са търсени релевантни и относими решения, за техниката описана в заявлението за патента на изобретението. Обосновано в решението е посочено, че патента не съответства на изискването на чл. 6, ал. 1 от Закона - Патентоспособни са изобретенията от всички области на техниката, които са нови, имат изобретателска стъпка и са промишлено приложими. При анализ на експертизата, съставът по категоричен начин стига до извод, че заявения патент за изобретението „гравитатор“ е

неприложим, при несъответствие с физичен закон, както и при ограничението на чл. 50, ал. 4 от Наредбата. Фактическите констатации на административния орган не са провергани и в течение на съдебното производство. Атакуваният отказ е обоснован с обстоятелството, че заявеният обект не удовлетворява изискването за промишлена приложимост съгласно чл. 10 ЗПРПМ. От приложената преписка се установява, че патентната претенция е за изобретение за гравитационна енергийна система, при която се получава непрекъснато движение на ротор чрез използване на гравитационната сила на земята. Установено е, че принципът на действие на установката противоречи на закона за съхранение на енергията. Предлагащото устройство не може да бъде промишлено приложимо, каквото изискване е въведено в чл. 10 от закона. Поради липсата на това изискване предлагащото устройство не е патентноспособно съгласно чл. 6, ал. 1 ЗПРПМ. Ето защо обжалваният отказ е съобразен с материалния закон. При тези факти изводът, че предложеното изобретение не отговаря на критерия "промишлена приложимост" съответства на чл. 10 във връзка с чл. 6, ал. 1 от ЗПРПМ, което определя и материалната законосъобразност на акта за потвърждаване на отказа да се издаде патент за изобретението. Тежестта да докаже промишлената приложимост на изобретението е върху неговия създател. Установеното противоречие на заявеното изобретение със физични закони, както и обстоятелството, че функционирането му е изградено на предположения (че е следвало да се изпробва изобретението в български военен завод), поставят под основателно съмнение неговата обективна осъществимост и възможността да постигне целта, за която се създава – гравитатор, като безгоривен двигател за превръщане на планетна и слънчева гравитация в енергия. Посочените признаци са релевантни при оценката на евентуалната промишлена приложимост на изобретението като елемент от фактическия състав по чл. 6, ал. 1 от ЗПРПМ, недоказването на която обосновава и квалифицирането на изобретението като непатентноспособно, респ. обосновава съждението, че за заявителя не е възникнало правото на признаване на патент.

Във връзка с изложеното, съдът намира, че жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли. Следва в полза на ПВ да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Воден от горното, съдът

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалба на М. И. К. пртив решение № 138 от 10.04.2020 г., на специализиран състав по спорове, утвърдено от председател на Патентно ведомство, с което е потвърдено решението на дирекция „Експертиза и закрила на изобретенията и промишлените дизайни“ за отказ да издаде патент по заявка за патент № 112043 „Гравитатор“.

ОСЪЖДА М. И. К. , [населено място], [улица] ЕГН [ЕГН] да заплати на Патентно ведомство сумата 100 (сто) лева.

Решението може да се обжалва пред ВАС в 14 дневен срок от съобщението.

Съдия